

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Quod naturaliter virtus est honoranda, probatur ex consuetudinibus
antiquorum ca.xxviii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Tertius

est Christus in euāgelio dicēs, faciet illos discumbere, et trāsicēs ministrabit illis ex quo innuitur. Deus sanctis suis omne humanitatis obsequium, omne liberalitatis officium, omne magnificentię gen^o omne charitatis iudiciū exhibiturum.

Quod naturaliter vītus ē honorāda p̄batur ex cōsuetudinibus antiquorū. **Ca. xxvii.**

Consuetudo antiqua Romanorū fuit, ex lauro p̄mū et ex auro Romanorū coronare triūphantes. Qui obsidione castra liberafent gramine de obsidiōis loco decerpto. Qui ciuez in bello liberafset querna fronte cingebatur. Qui p̄mū murum hostium ascendisset corona muroz insignita pinnaculis. Qui primus in hostiū castra irrupisset, corona vallo decorata castrēsi. Qui p̄mū bello nauali classez hostiū insiliisset donabat corona rostris armata naualib⁹. Celebrabāt Greci sacra certamīa, hoc ē Olympiacū, Pythiū, Isthmiacū, Nemeū. Horū victores hieronice vocabātur, et ponebat eis in victorię loco statua. Coronęq; dabātur in Olympicis ludis, pro Ioue ex oleastro, in Pythiis pro Apolline ex delphica lauro, in Isthmiis, itez p̄ Ioue ex pinu, in Nemeis ex apio. Iuxta illō satyrici Graecorū apū meruisse coronę, et q̄ huiusmōi certamina puicissz, dicebat vicisse periodō, hoc est cōsumate v̄tutis opera p̄petrasse. Est enim periodus apud rhetozes, sermonis p̄ perfecta cola continens et comata, cum videlicet sententiā certā quadam descriptione diffinitur. Dicebātur etiam victores huiusmodi paradoxū hoc ē admirabiles, quia videlicet putabātur cunctos mortales fortitudine, ac ea de qua certassent v̄tute p̄cellere. Singlari etiā p̄uilegio donabat vt vrbē ingressari possent si libuissz, nō porta, s̄ deiecta muroz p̄te introire, vt ap̄d Trāquillū de Nerone legim⁹, Capuaz intraturo, his exēplis p̄clare cōcluditur, Naturale semp̄ hōi fuisse v̄tutes extollere, et eius excellētiā ac diuinitates aliq̄bus egregię laudis, ac p̄cipui honoris, declarare muneribus, hanc deus inclinationem mortalibus dedit et andem ipse habet, propterea nunquam cessauit minis, exhortatio.

R ij

Libri Tertius.

libus, et exemplis per internuncios prius et tãdem per se ipsum nos ad virtutis studium prouocare. Cuius finis ac premiũ est foelicitas non ea quam vita ista promittit, sed illa de qua dicitur. Cum cederit dilectis suis somnum, ecce hereditas domini. Et hæc hactenus de beatitudine.

De Iudicio. et qd Astronomi et doctores etiam Catholici qui tempus iudicij prædixerunt manifeste delusi sunt. Caput. xxxix.

Supremi dies iudicij, et generales carnis humanę resurrectionẽ multi prædicere voluerunt. Sed in omnibus huiusmodi variis cõpertus est Christi dictus eẽ verissimus. Nõ est vestrum scire tpa et momẽta, quę pater posuit in potestate sua. Lactantius allegas illud psalmi. Mille anni in cõspectu tuo, tãqz dies hesternæ q̄ præterijt, sex milibz annis, credidit mūdũ duratur, quot diebus eẽt cõditus ab initio. Concordat huic sententię quod legitur in Talmud hebreoz, In eo nã libro vbi agitur de Idolatriis scribitur, filios Deie q̄ fuerunt antecessores nostri, filij pphetarum Carmelitę, sic dixisse. Sefet alapim sana sia holaz, sene alapim tou, sene alapim tozat sene alapim dies messie, quod sic interpretatur. Sex mille ani fuerunt mundi, hoc est assignati sunt mũdo a Deo, duo millia vanitatis et inanitatis, qz sine lege trãsierunt, duo millia legis, duo millia Christi. Eodem fere modo lapsi sunt Methodius, Beda Eusebius, et alij q̄ sex dies operationis diuine, et septimuz quietis frustra cõtemplantes, et cuilibet diei chiliades supstitiose satis assignãtes ad summas septẽ milium annoz duxerunt excursus seculoz. Huic cabalisticę numeroruz rationi videtur alludere, quod a catholicis doctoribz et præcipue quod in fine librorum de ciuitate Dei dicitur ab Augustino. Sex scilicet eẽ mundi etates, et tẽporis huius nostri seculi articulos. Primã ab Adam ad Noe, secundam inde vsqz ad Abraham, nõ equalitate tempoz, sed numero generationũ. Denis eniz generationibus ambę terminãtur. Hinc sicut Mattheus recitat, tres etã